

Mette Frederiksens tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Mette Frederiksen
Formand for
Socialdemokratiet

Dato

8. oktober 2015

Sted

Folketinget

Statsministeren sagde i sin åbningstale, at der er grund til at være stolt af Danmark. At Danmark er et godt samfund. Det er jeg fuldstændig enig i. Men tillad mig at være direkte her ved dagens start:

Det Danmark, vi er stolte af, er ikke skabt på meget lave ydelser til børnefamilier. På en kriminel lavalder på 12 år. På topskattelettelser. Det Danmark, vi er stolte af, er skabt på det modsatte. På lige muligheder. På sociale fremskridt. På et progressivt skattesystem.

Vi skal fortsætte. Vi skal bygge videre på verdens bedste samfund. Ikke det modsatte.

Vi står over for et folketingsår, der bliver afgørende for Danmark. I mine øjne er der tre opgaver, der er vigtigere end alle andre.

Vi skal have en finanslov på plads, der sikrer to ting. Styrket kernevelværd. Flere arbejdspladser. Vi skal have et mere retfærdigt dagpengesystem. Vi skal hjælpe mennesker, der er på flugt og samtidig sikre, at den danske integration kan følge med.

Regeringen har et valg. I kan vælge en vej, hvor Dansk Folkepartis manglende ansvarlighed skal forenes med Liberal Alliances ideologiske kamp mod velfærdssamfundet.

Eller I kan vælge en vej, hvor udviklingen af vores velfærd styrkes. Hvor vi med økonomisk ansvarlighed fastholder et bredt samarbejde i Folketinget. Det valg skal statsministeren træffe.

Jeg er stolt af vores velfærdssamfund. Jeg er dybt imponeret over de mange jordemødre, skolelærere, sosu'er og pædagoger, der med stor faglighed og menneskeligt overskud skaber små mirakler i vores hverdag.

Som socialdemokrater vil vi altid forsvare vores fællesskab, når angrebene sættes ind. Fra minusvækst i den offentlige sektor til ideologiske opgør mod vores sundhedsvæsen. Samtidig vil vi også være kritiske, hvor der er brug for det.

Som socialdemokrat tror jeg ikke på, at alt bliver bedre, hvis bare vi bruger flere penge.

Men i en tid, hvor vi har et beskedent råderum, ja, så er der nu plads til mere kvalitet i velfærden. Det gælder ikke mindst for vores børn. For vores ældre. Og i sundhedsvæsenet. Det gælder de brede velfærdsydelser. Og det gælder i forhold til vores udsatte grupper.

Hvor vi som regering fremlagde en børnepakke på 2,5 milliarder kroner til en styrket indsats for de mindste – så ruller Venstre børnepakken tilbage og uddeler rundhåndet 600 millioner kroner til landets rigeste i arveafgift. Det er ikke børnenes finanslov. Det er arvingernes finanslov.

Hvor vi som regering insisterede på at skabe flere muligheder og fjernede de laveste ydelser – har Venstre i stedet afskaffet fattigdomsgrænsen, genindført kontanthjælpsloftet uden tanke for børnene og droppet de billige boliger.

Hvor vi som regering afsatte en milliard kroner til vores ældre til bedre omsorg og pleje, halverer Venstre det beløb – og genindfører en boligjobordning med meget få job.

Dansk Folkeparti vil nu være med til at forringe velfærden. Deres første prioritet er Lars Løkke Rasmussen som statsminister. Ikke velfærdssamfundet.

Det minder mig om en historie hjemme fra Nordjylland.

På Hjallerup marked besøger en mand en hestehandler. Han ser på en hest og spørger, om den vil springe og danse. Hestehandleren nikker og bekræfter, at det vil den. Manden køber hesten og tager den med. Men da han er gået få meter,

falder hesten om. Den kan ikke stå på benene. Han går straks tilbage og beklager sig højlydt. ”Du sagde, at den både ville springe og danse – og se nu!” .
Hestehandleren svarede: ”Jamen, det vil den også gerne. Den kan bare ikke.”

På samme måde er det jo med Kristian Thulesen-Dahl.

Først var det ufravigelige krav fra Dansk Folkeparti med både grænsekontrol og en offentlig vækst på 0,8 procent. Nu er det ikke længere vigtigt.

Og sådan er det også med regeringen. Hvis I låser jer fast på minusvækst – ja, så er der jo de ikke penge til velfærd, I lovede.

Danmark står over for et opsving. Denne her gang skal det komme hele Danmark til gode. Ikke kun dem med de højeste indtægter. Ikke kun dem, der allerede har et arbejde. Ikke kun de store byer. Os alle sammen.

Når regeringen vil indkalde til forhandlinger om en skattereform, stiller vi op. Og selvom statsministeren var den første til at sænke blikket i forhandlingerne med Anders Samuelsen om regeringsgrundlaget, behøver han ikke sænke topskatten. Vores mandater er en anden vej.

Vi vil gå til forhandlingerne med et klart udgangspunkt. Pengene skal bruges til velfærd. Skulle der mod forventning være et økonomisk råderum: Så let skatten for dem, der tjener mindst.

Pengene skal bruges både retfærdigt og klogt.

Også når det handler om arbejdspladser.

I stedet for forslag uden effekt, bør vi finde sammen om svar, der virker.

Det handler om at sikre ansvarlig kapital til vores virksomheder. Om sanering af afgifter for erhvervslivet. Om bedre vilkår for forskning og udvikling. Om en fremsynet og nødvendig satsning på voksen- og efteruddannelse.

Og det er decideret dumt at hænge den grønne førertrøje på stumtjeneren, når danske virksomheder har så meget at bidrage med i den grønne omstilling.

Det er løsninger, der vil være til gavn for hele Danmark. Dansk erhvervsliv. Danske arbejdspladser. Det gælder ikke mindst i områder af landet uden for de store byer.

Statsministeren sagde i tirsdags, at dagpengereformen fra 2010 grundlæggende er rigtig. Det er jeg grundlæggende uenig i. Reformen har skabt utryghed på vores arbejdsmarked i almindelighed og for tusinder af lønmodtagere i særdeleshed.

Vi ønsker et styrket dagpengesystem. En ny ordning, der giver bedre mulighed for genoptjening. Hvor færre skal falde ud.

Det er aldrig et selvstændigt mål at bruge flere penge. Og ud fra hvad vi indtil nu har kunne erfare, er der muligheder inden for den nuværende ramme.

Men det er afgørende, at vi nu får skabt et robust dagpengesystem. På den baggrund er det vores opfattelse, at der vil være behov for yderligere finansiering. Hvordan og hvor meget må vi forhandle om. Men en samlet løsning findes næppe inden for de nuværende rammer.

Det bør 90 mandater i Folketinget kunne finde sammen om. Ellers er vi i Socialdemokratiet ikke med.

Tiden er til bredt samarbejde. Det gælder ikke mindst på spørgsmålet om flygtninge og udlændinge.

Efter en pinagtig valgkamp med hård retorik, straksopbremsning og symbolpolitik – har virkeligheden meldt sin ankomst.

Danmark skal altid påtage sig vores del af ansvaret. Når mennesker er på flugt, skal de have beskyttelse. Det gælder i nærområderne. De miserable forhold i lejrene kan vi ikke være bekendt. Og det gælder i Danmark, når vi tager imod asylansøgere.

Samtidig skal vi være ærlige om, at flere flygtninge gør diskussionen om det samlede antal af udlændinge endnu vigtigere. Derfor bliver vi nødt til at se på reglerne for familiesammenføring.

Og der er en sammenhæng. Alle her i folketingsalen ved det. Også selvom ikke alle vil indrømme det.

Som socialdemokrater tror vi på ret og pligt. Og med den værdi i inderlommen møder vi op til forhandlinger om familiesammenføring med tre krav. Det handler om at kunne sproget. Det handler om arbejde. Og det handler om bolig.

Vi er flere forskellige partier her i Folketinget. Vores mål er ikke de samme. Jeg har opridset de socialdemokratiske prioriteringer. Jeg er overbevist om, at vi kan finde hinanden. Hvis vi vil. Vores mandater er klar til samarbejde.

Kilde

ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Folketingets kvinder, Folketingstale, Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-aabningstale-ved-folketingets-aabningsdebat>